

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012134
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012134.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného F. M., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.12.2017, č.k. 3PP/142/2017 - 51, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.03.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. M., nar. XX.X.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 13.12.2017, č. k. 3PP/142/2017 - 51 súd rozhodol, že podľa § 62 ods. 1, § 61 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, žiadosť odsúdeného F. M., nar. XX.XX.XXXX o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2000 sp. zn. 1T/52/99 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.04.2000 sp. zn. 2To/15/2000, podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, vo výmere 18 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.10.1985 sp. zn. 1T/28/85 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.1.1986 sp. zn. 1To/93/1985 v spojení s uznesením Obvodného súdu Bratislava I. zo dňa 17.11.1994 sp. zn. PP/220/94 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 17.07.2000 sp. zn. PP/220/94, podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, vo výmere 3 roky 7 mesiacov 12 dní nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutí citovaných v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Žiadosť odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa podmienky

materiálne. Odsúdený splnil prvú materiálnu podmienku, pretože počas výkonu trestu si plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, odsúdený bol 11-krát disciplinárne odmenený a nebol disciplinárne potrestaný. Odsúdený bol pracovne zaradený na rôznych pracoviskách podľa potrieb ústavu. Podľa prvostupňového súdu odsúdený nespĺnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život, a to najmä vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného a opakované páchanie trestnej činnosti. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze je príliš veľké a nie je možné konštatovať, že by sa odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Vyššie uvedená trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia. Túto obavu odôvodnil prvostupňový súd správne a vyčerpávajúcim spôsobom, preto tunajší súd na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia na tomto mieste odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Sťažnostný súd uvádza, že početnosť trestnej činnosti odsúdeného svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Z odpisu registra trestov je možné zistiť, že odsúdený má 5 trestných záznamov, z čoho bol 2-krát odsúdený pre trestný čin vraždy v podstate na totožných skutkových základoch. Odsúdený opätovne páchal trestnú činnosť, a to druhú vraždu v čase skúšobnej doby určenej odsúdenému pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za predchádzajúcu vraždu. Odsúdenému bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil. Odsúdený nespĺnil zákonné podmienky na to aby bolo možné konštatovať, že sa v určenej skúšobnej dobe osvedčil, takisto aj výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k osobe odsúdeného nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že na slobode bude viesť riadny život, nakoľko sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý opakovane spáchal ten najzávažnejší trestný čin uvedený v Trestnom zákone. Sťažnostný súd poukazuje aj nepriaznivú resocializačnú prognózu u odsúdeného vzhľadom na riziko sociálneho zlyhania. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti. Podľa názoru sťažnostného súdu odsúdenému už v minulosti bola daná možnosť preukázať polepšenie keď už bol raz podmiennečne prepustený, avšak v určenej skúšobnej dobe sa neosvedčil a opätovne sa dopustil spáchania závažného trestného činu.

Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a rovnakého druhu trestnej činnosti, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.